

לגלות את ירושלים

(2) ספר שמואל א פרק יט

(יח) וַדָּוִד בָּרַח וַיִּמְלֹט וַיָּבֵא אֶל שְׁמוּאֵל הַרְמְתָה וַיַּגֵּד לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ שְׁאוּל וַיִּלְךָ הוּא וּשְׁמוּאֵל וַיָּשׁוּבוּ בְּנוֹיַת
{בְּנוֹיַת\}: {יט} וַיַּגֵּד לְשְׁאוּל לְאִמְרוֹ הִנֵּה דָוִד בְּנוֹיַת\ {בְּנוֹיַת\} בְּרִמְתָּה: {כ} וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת דָּוִד וַיִּרְא אֶת לְהַקֵּת
הַבָּיִתִּים נְבָאִים וּשְׁמוּאֵל עֹמֵד נֹצֵב עֲלֵיהֶם וְתָהִי עַל מַלְאָכָיו שְׁאוּל רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְּנָבְאוּ גַם הֵמָּה:

(1) תלמוד בבלי מסכת זבחים דף נד/ב

דרש רבא מאי דכתיב וילך דוד ושמואל וישבו בנויות ברמה וכי מה ענין ניות אצל רמה אלא שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנוי
של עולם אמרי כתיב וקמת ועלית אל המקום מלמד שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל וארץ ישראל גבוהה מכל ארצות לא
הו יודעי דוכתיה היכא אייתו ספר יהושע בכולהו כתיב וירד ועלה הגבול ותאר הגבול בשבט בנימין ועלה כתיב וירד לא כתיב
אמרי שמע מינה הכא הוא מקומו סבור למבנייה בעין עיטם דמדלי אמרי ניתתי ביה קליל כדכתיב ובין כתפיו שכן ואיבעית
אימא גמירי דסנהדרין בחלקו דיהודה ושכינה בחלקו דבנימין ואי מדלינן ליה מתפליג טובא מוטב דניתתי ביה פורתא כדכתיב
ובין כתפיו שכן ועל דבר זה נתקנא דואג האדומי בדוד כדכתיב כי קנאת ביתך אכלתני וכתיב זכור ה' לדוד את כל ענותו אשר
נשבע לה' וגו' אם אבא באהל ביתי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' וגו' הנה שמענוה באפרתה מצאנוה
בשדה יער באפרתה זה יהושע דקאתי מאפרים מצאנוה בשדה יער זה בנימין דכתיב בנימין זאב יטרף:

<p>(7) ספר יהושע פרק יח (טז) וַיֵּרֶד הַגָּבֹול אֶל קְצֵה הַהָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גֵי כּוֹן הַנָּהָם אֲשֶׁר בְּעֵמֶק רְפָאִים צְפוֹנָה וַיֵּרֶד גֵּי הַנָּהָם אֶל כְּתָף הַיְבוּסִי וַיִּגְבֹּה וַיֵּרֶד עַיִן רֹגֵל: (יז) וְתָאֵר מִצְפּוֹן וַיֵּצֵא עַיִן שְׁמֵשׁ וַיֵּצֵא אֶל גִּלְיָלוֹת אֲשֶׁר נִכְחַ מְעַלָּה אֲדָמִים וַיֵּרֶד אֶבְרָם בְּהוֹן כּוֹן רְאוּבֵן:</p>	<p>ספר יהושע פרק טו (ו) וַעֲלָה הַגָּבֹול בֵּית הַגִּלְגָּל וְעָבַר מִצְפּוֹן לְבֵית הָעֵרְבָה וְעָלָה הַגָּבֹול אֶבְרָם בְּהוֹן כּוֹן רְאוּבֵן: (ד) וַעֲלָה הַגָּבֹול דְּבָרָה מֵעֵמֶק עֶכּוֹר וַצְפוֹנָה פְּנֵה אֶל הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר נִכְחַ לְמַעְלָה אֲדָמִים אֲשֶׁר מִנְּגֵב לְנַחַל וְעָבַר הַגָּבֹול אֶל מִי עַיִן שְׁמֵשׁ וְהָיוּ תְּצַאֲתָיו אֶל עַיִן רֹגֵל: (ח) וַעֲלָה הַגָּבֹול גֵּי כּוֹן הַנָּהָם אֶל כְּתָף הַיְבוּסִי מִנְּגֵב הַיָּם יְרוּשָׁלַם וְעָלָה הַגָּבֹול אֶל רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גֵי הַנָּהָם יָמָה אֲשֶׁר בְּקְצֵה עֵמֶק רְפָאִים צְפוֹנָה: (ט) וְתָאֵר הַגָּבֹול מִרֹאשׁ הַהָר אֶל מַעְיָן מִי נְפֹתוֹחַ וַיֵּצֵא אֶל עָרֵי הַר עֶפְרָיִם וְתָאֵר הַגָּבֹול בְּעָלָה הַיָּם קָרְיַת יְעָרִים:</p>
---	--

מלבי"ם על יהושע פרק טו פסוק ט - חלק באור הענין

תאר הגבול - כבר גדרתי שכ"מ שאומר ותאר נסב בעוגל של שלש רוחות ופה הקיף החוט בעוגל ולקח רצועה עגולית מחלקו
של בנימין לחלקו של יהודה כמ"ש חז"ל רצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין ועליו מזבח בנוי עד
שבמעין מי נפתוח נשלם ההיקף הזה. ולכן אצל בנימין [י"ח ט"ז] לא נזכר ותאר כי שם היה החוט בגבנונית העיגול לא
בקערוריתו:

רש"י על דברים פרק לג פסוק יב - בין כתפיו שכן - בגובה ארצו היה בית המקדש בנוי אלא שנמוך כ"ג אמה מעין עיטם ושם
היה דעתו של דוד לבנותו כדאיתא בשחיטת קדשים אמרי נחתי ביה פורתא משום דכתיב ובין כתפיו שכן אין לך נאה בשור
יותר מכתפיו:

(1) ספר תהילים פרק קלב שיר המעלות זכור יְדוֹד לְדָוִד אֶת כָּל עֲנוֹתוֹ: (ב) אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיְדוֹד נָדָר לְאָבִיר יַעֲקֹב: (ג) אִם אָבִא
בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עָרֶשׁ יְצוּעֵי: (ד) אִם אָתָּן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְפֵי תְנוּמָה: (ה) עַד אֲמַצָּא מְקוֹם לַיְדוֹד מִשְׁכַּנּוֹת לְאָבִיר
יַעֲקֹב: (ו) הִנֵּה שְׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרָתָה מִצְאֲנוּהָ בְּשֵׁדֵי יַעֲרִ: (ז) נְבוֹאָה לְמִשְׁכַּנּוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדָּם רֹגְלָיו: (ח) קוּמָה יְדוֹד לְמִנוּחַתְּךָ אֲתָה
וְאָרוֹן עֲזָדָה: (ט) כְּהִיָּה יִלְבָּשׁוּ צִדְקָה וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ: (י) בְּעָבוּר דָּוִד עָבְדָה אֶל תְּשֻׁבַּת פְּנֵי מִשְׁיָחָה: (יא) נִשְׁבַּע יְדוֹד לְדָוִד אֲמַת לֹא לְשׁוֹב
מִמֶּנָּה מִפְּרֵי בִטְנָה אֲשִׁית לְכֹסֵף לָהּ: (יב) אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיהֶם בְּרִיתִי וְעֲדָתִי זֹו אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עַדִּי עַד יִשְׁבוּ לְכֹסֵף לָהּ: (יג) פִּי בָחַר
יְדוֹד בְּצִיּוֹן אֲוָה לְמוֹשָׁב לוֹ: (יד) זֹאת מְנוּחָתִי עַדִּי עַד פֹּה אֲשָׁב כִּי אֲוֹתִיהָ: (טו) צִיָּדָה בְּרַח אֲבִירָה אֲבִירָה אֲשִׁבִיעַ לְחֵם: (טז) וְכִהְיֶה
אֲלֵבִישׁ יִשַׁע וְחִסְדֵיךָ רַגְנוּ יִרְנְנוּ: (יז) שֵׁם אֲצַמִּיחַ קָרוֹן לְדָוִד עֲרֻכְתִּי נֵר לְמִשְׁיָחִי: (יח) אוֹיְבָיו אֲלֵבִישׁ בְּשֵׁת וְעָלְיוּ יַצִּיץ נָרוֹ: